

ನಿವೇದಿತಾ ಕಂಡಂತೆ ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆ

ಡಾ. ವಿ. ಶ್ರೀಮತಿ

ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಹಾಗೂ ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿರುವುದು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ನಾನಾಬಗೆಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳ ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹಾಗೂ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ನೀಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಸಂಗತಿ. ಈ ಕುರಿತಂತೆ ನಿವೇದಿತಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿರುವ ಲೇಖಕಿ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಉಪನ್ಯಾಸಕಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಗೀತ, ಕಲೆ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಹೀಗೆ ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಅವರು ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

‘ಯತ್ರ ನಾರ್ಯಸ್ತು ಪೂಜ್ಯಂತೇ ರಮಂತೇ ತತ್ರ ದೇವತಾಃ’ ಎಂಬ ಉದಾತ್ತ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಾರಿ ಹೇಳಿ ಅದನ್ನನುಸರಿಸಿದ ಭವ್ಯ ದಿವ್ಯ ನಾಡು ಭಾರತ. ಗಾರ್ಗಿ, ಮೈತ್ರೇಯಿ, ವಾಚಕ್ಕವಿ ಮುಂತಾದ ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿನಿಯರಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದ ಪವಿತ್ರಭೂಮಿ ನಮ್ಮ ಭಾರತ. ಮಾತೃಭೂಮಿ ಎಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ತಾಯಿಸ್ಥಾನದ ಗೌರವವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. **‘ಜನನೀ ಜನ್ಮಭೂಮಿಶ್ಚ ಸ್ವರ್ಗಾದಪಿ ಗರೀಯಸೀ’** ಎಂಬ ನುಡಿ ತಾಯಿಗೂ, ತಾಯ್ನಾಡುಗೂ ಸಂದಿರುವ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಕಾಲಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಒಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯ ಜೀವನವು ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ವಿಹೀನವಾಗಿ ಬಳಲಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳೆಲ್ಲದರಿಂದ ವಂಚಿತಳಾದ ಮಹಿಳೆ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಯ ಮಧ್ಯೆ ಜೀವಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದಿಂದಲೂ ಹಲವಾರು ಹಿರಿಮೆಗಳಿದ್ದರೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೊರತೆ ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆಕೆಯು ಶೋಷಣೆಗೊಳಗಾಗಿದ್ದಳು. ಇಂತಹ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದೇಶೀ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹಿರಿಮೆಗೆ ಮಾರುಹೋಗಿ, ಭಾರತೀಯ ನಾರಿಯರಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರವಾಗಿದ್ದ ಅಂತಃಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸಿ,

ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವನ್ನು ಸಾರಿ ಹೇಳಿ, ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ, ಒಗ್ಗಟ್ಟು, ಛಲ, ರಾಷ್ಟ್ರಭಕ್ತಿ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಅವರಿಗಾಗಿಯೇ ದುಡಿದು ಜೀವನದ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಳೆಂದರೆ, ಆಕೆಗೆ ಗೌರವದಿಂದ ತಲೆಬಾಗದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಆಕೆಯೇ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಪುತ್ರಿ ‘ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ.’

ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರನ್ನು ಕಂಡ ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ಎಲಿಜಬೆತ್ ಸೋಬಲ್ ಕೂಡಲೆ ಅವರ ಪ್ರಭಾವಲಯಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಮುಂದೆ ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ ಆಗಿರುವಳು. “ನನ್ನ ದೇಶದ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನೀನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಲ್ಲೆಯಾ?” ಎಂಬ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ನುಡಿಯೇ ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾಳಿಗೆ ಆಕೆಯ ಮುಂದಿನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಗುರುಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದ ವಚನವನ್ನು ಆಕೆ ತ್ರಿಕರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈಡೇರಿಸಿ ಭಾರತದ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ನಿಧಿಯೆನಿಸಿದಳು.

೧೮೯೮ ಜನವರಿ ೨೪ ರಂದು ನಿವೇದಿತಾ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದಳು. ೧೮೯೮ ಮಾರ್ಚ್ ೧೭ರಂದು ಆಕೆ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರನ್ನು ಪ್ರಥಮಬಾರಿಗೆ ಭೇಟಿಯಾದಳು. ಅದು ತನ್ನ ಜೀವನದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ದಿನ ಎಂದು ಆಕೆ ವರ್ಣಿಸಿರುವಳು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯ

ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆದು, ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಝರಿ ಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದ ಆಕೆ ಭಾರತೀಯ ನಾರಿಯ ಹೃದಯ ವೈಶಾಲ್ಯವನ್ನು ಅರಿತಳು.

ಹಿಂದೂ ನಾರಿಯರ ಜೀವನಕ್ರಮವನ್ನು, ಅವರ ಆಲೋಚನಾ ಲಹರಿಯನ್ನು, ಅವರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ತಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಅರಿತ ನಿವೇದಿತಾ ಮನಃಪೂರ್ವಕ ವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯಂತೆ ಸರಳ ಜೀವನವನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತಾ, ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದಳು.

ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಅವರೊಡನೆ ಬೆರೆತು, ಅವರನ್ನು ಅವರಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಜೀವನದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಿಚಯವಾಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸೋದರಿಯು ಕಲ್ಪತೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೊಡನೆ ವಾಸಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದಳು. ಇದರಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯಂತೆಯೇ ತಾನೂ ಜೀವಿಸಲು, ಅವರೊಳಗೆ ಒಂದಾಗಿ ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಸುಲಭವಾಗುವುದೆಂದು ಆಕೆಯ ಚಿಂತನೆ.

ಭಾರತೀಯ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭಾರತೀಯತ್ವದ ಪರಿಚಯವಾಗಬೇಕು. 'ತಾನು ಭಾರತೀಯಳು' ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳುವಂತಾಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯೆ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯನ್ನು ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪದ್ಧತಿ, ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಆಕೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಅನುಸರಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು. ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಗಿ, ಸನ್ನಡತೆಯಿಂದ ನಡೆಯಲು ಬೇಕಾದ ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ತುಂಬುವುದೇ ವಿದ್ಯೆ ಎಂಬುದು ನಿವೇದಿತಾಳ ಬಲವಾದ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಭಾರತೀಯ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸೋದರಿಯು ಮುಕ್ತ ಕಂಠದಿಂದ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿರುವಳು. ಭಾರತೀಯ ಕುಟುಂಬ ಉತ್ತಮವಾದುದು. ಅಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಗವಿಲ್ಲ. ಶಾಂತ, ಸುಂದರ ಪರಿಸರ. ವಿಶ್ವಾಸ ಪೂರ್ವ ನಡವಳಿಕೆ. ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರ, ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಕೆ ಕಂಡು ಆನಂದಿಸಿ, ಅನುಭವಿಸಿದಳು. ಒಬ್ಬ ಅವಿದ್ಯಾವಂತ ಮಹಿಳೆಯೇ ಆರೋಗ್ಯ, ಮನೆವಾರ್ತೆ, ಅತಿಥಿಸತ್ಕಾರ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನೂ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಿಭಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಾದರೆ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಮಹಿಳೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು? ಹಾಗಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ನೀಡುವುದೇ ತನ್ನ ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ಆಕೆ ಆಲೋಚಿಸಿದಳು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ “ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಬಾಲಿಕಾ ವಿದ್ಯಾಲಯ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯೊಂದನ್ನು ತೆರೆದಳು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೇ ಅದನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದ್ದು ವಿಶೇಷ. ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದವೇ ಆತ್ಯಧಿಕ ಶುಭ, ಫಲದಾಯಕವೆಂದು ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಳು.

ಈ ವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಭಾರತದ ಸಕಲ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರ ಮಧ್ಯೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತರಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯ ಮಹದಾಸೆಯಾಗಿತ್ತು. ಭಾರತೀಯ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಾಳಜಿ ಹೊಂದಿದ ನಿವೇದಿತಾಳು ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿಗಳ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಾನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಚಿಂತಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಇದು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳ್ಳಲು ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ತೀವ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶ-ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯ ಕುರಿತಂತೆ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವಳು.

ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ 'ಹಿಂದೂ ನಾರಿಯರ ಆದರ್ಶ', ಎಡಿಸನ್ ಬರೋನಲ್ಲಿ 'ಭಾರತೀಯ ಸ್ತ್ರೀತ್ವದ ಆದರ್ಶಗಳು', ಗೈಟಿ ಥಿಯೇಟರಿನಲ್ಲಿ 'ಭಾರತೀಯ ನಾರಿ' ಎಂಬುದು ಆಕೆ ನೀಡಿರುವ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು.

ಗೈಟಿ ಥಿಯೇಟರಿನಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡುತ್ತಾ, “ಆಧುನಿಕ ಯುಗದ ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಯಾವ ಗೌರವ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವರೋ, ಭಾರತೀಯ ಸ್ತ್ರೀಯರು ವೈದಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯುಗಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸೀತೆ, ಸಾವಿತ್ರಿಯಂತಹ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪೂಜನೀಯರಾಗಿದ್ದರು. ಸ್ತ್ರೀ ಆದರ್ಶ ಈ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಕ್ಕೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಕಾರಣ” ಎಂದು ನುಡಿದಿರುವಳು.

ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದ ಆದರ್ಶ ನಾರಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ನಿವೇದಿತಾಳಿಗಿದ್ದ ಪೂಜ್ಯಭಾವನೆ ಇದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಹರ್ಷಚಿತ್ತ ಜೀವನ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಇವು ರಾಷ್ಟ್ರಜೀವನದ ಅತಿ ಭವ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಎಂದು ಆಕೆ ನುಡಿದಿರುವಳು.

ಪವಿತ್ರತೆ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ದೇಶದ ಅಮೂಲ್ಯಭಂಡಾರ. ಇದನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಸ್ತ್ರೀಯರೇ ಹೆಚ್ಚು ಸಮರ್ಥರು. ಪುರುಷ ಏನೇ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೂ ಆತನಿಗೆ ಮೂಲ ನೆಲೆ ಮನೆ. ಆ ಮನೆಯ ಎಳ್ಳೆ ಗೃಹಿಣಿಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ‘ಗೃಹಿಣೀ ಗೃಹಮುಚ್ಯತೇ’ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಗೃಹಿಣಿಗೆ ನೀಡಿರುವ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನ ಇದರಿಂದ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳ ಹಿಂದೆ ಸಮಸ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಯೋಗಕ್ಷೇಮದ ಚಿಂತನೆಯಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿವೇದಿತಾಳಿಗೆ ಅರಿವಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಆಕೆ ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯ ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಆಸಕ್ತಿ, ವಿಸ್ಮಯಗಳಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಅರಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ಆಕೆಯ ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ: “ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರು ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದು ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಗುಡಿಸಿ, ನೀರು ಹಾಕಿ, ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕುವುದು ಹಾಗೂ ಹೊಸ್ತಿಲ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದು ಪವಿತ್ರ ಕೆಲಸ. ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯ ತಾಳ್ಮೆ, ಸರಳ ಜೀವನ ಪವಿತ್ರ ಭಾವನೆಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ. ಈ ತಾಳ್ಮೆಯೇ ನಾಗರಿಕತೆಯ

ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣ. ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿ ಯೊಡನೆ ಬೆರೆತ ಸಹನೆಯೇ ಭಾರತೀಯ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ ಹಾಗೂ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.”

ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದಲೇ ಹೇಗೆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿವೇದಿತಾಳು ಇಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವಳು. ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಮಾಡುವಳೇ ಹೊರತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದೂ ಬೇಸರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಭಾರತೀಯ ಮನಸ್ಥಿತಿಯೇ ಕಾರಣ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೋದರಿಯು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿರುವಳು.

ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯ ಬದುಕು ಆದರ್ಶಮಯ, ಸಾತ್ವಿಕತೆಯ ಪ್ರತೀಕ ಎಂದರಿತ ಸೋದರಿಯು ಹೃದಯತುಂಬಿ ಭಾರತೀಯ ನಾರಿಯರ ಸರಳ ಜೀವನವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾಳೆ - “ಭಾರತೀಯ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಸುಂದರ ಕಾವ್ಯದಂತಿದೆ ಮಹಿಳೆಯ ಬದುಕು. ಕಳೆದ ಕೆಲವು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಒಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಆದರೆ ಅದು ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಾಗಿದೆ.”

ಭಾರತೀಯ ನಾರಿಯರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಒಂದೊಂದು ಗುಣವನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿ, ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಔದಾರ್ಯವಂತೆ ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ. ಆಕೆ ಗಮನಿಸಿರುವ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳೆಂದರೆ - “ಬಂಗಾಳಿ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸಂತರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪತಿಯ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ, ಮನೆಯವರನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

“ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಹೆಂಗಸರು ಯಾವುದೇ ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶದ ಸ್ತ್ರೀಯರಂತೆ ಶಕ್ತಿಯುತರಾಗಿರುವರು.

“ರಜಪೂತ ಮಹಿಳೆ ತಮ್ಮ ವಂಶದ ಧೈರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಭಿಮಾನಶಾಲಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪತಿಯನ್ನು ಮರಣದಲ್ಲೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

“ಗುಜರಾತಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ವ್ಯಾಪಾರದ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಅರಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷಿ ಪ್ರಧಾನ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ ಪುರುಷರಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ದುಡಿಯುವರು.”

ಒಟ್ಟುಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಭಾರತದ ಒಂದು ವಿಶೇಷತೆ. ಈ ಒಟ್ಟುಕುಟುಂಬದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ನಿವೇದಿತಾಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗಿತ್ತು. ಸೋದರರು ಹಾಗೂ ಅವರ ಪತ್ನಿಯರ ನಡುವೆ ಕಂಡುಬರುವ ಸೌಹಾರ್ದ ಸಂಬಂಧ, ಮನೆಯ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಪ್ರೀತಿಸುವುದು, ಸೊಸೆ ಹಾಗೂ ಮಾವನ ನಡುವೆ ಕಂಡುಬರುವ ಆತ್ಮೀಯತೆ, ದಾಯಾದಿಗಳೊಡನೆ ವಿಶ್ವಾಸ - ಇವೆಲ್ಲವೂ ಆಕೆಗೆ ಆಚ್ಛಾದಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. “ಪ್ರತಿ ಮಹಿಳೆಗೂ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಸ್ಥಾನಮಾನ ದೊರಕುತ್ತಿತ್ತು. ಹಿಂದೂ ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ, ಪುರುಷರೂ ಪರಸ್ಪರ ಆರೋಗ್ಯ

ಕರ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರು. ಇದು ಪಶ್ಚಿಮದ ಏಕಾಂಗಿ ಮಹಿಳೆಗೆ, ದುಡಿಯುವ ಮಹಿಳೆಗೆ ದಕ್ಕದ ಸೌಲಭ್ಯ.” ಎಂದು ಆಕೆ ಭಾರತದ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಾಡಿರುವಳು.

ಒಂದು ಕುಟುಂಬ ಶಾಂತ ರೀತಿಯಿಂದ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯ ಪಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದುದು. ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯು ಸಮಗ್ರ ಕುಟುಂಬವನ್ನಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಎಂದೂ ಯೋಚಿಸಲಾರಳು. ತನ್ನಿಂದ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರಳು. ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧಳಿರುವಳು ಎಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದ ನಿವೇದಿತಾಳು ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಿರುವಳು.

ಕುಟುಂಬದ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರು ಎಲ್ಲರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪತ್ನಿಯು ಪತಿಯನ್ನು ಹೊಗಳುವುದಿರಲಿ ಆತನ ಹೆಸರನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರು ಸಂಸಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಳು, ಪಡುವ ಕಷ್ಟಗಳು ಬೇರಾರಿಗೂ ಅರಿವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯೂ ಅದನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಆಕೆಯ ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಹನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿರುವ ಅತಿಯಾದ ಮಮತೆಯೇ ಪುರುಷನಂತೆ ಆಕೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅತಿಥಿಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಜನ ಬಂದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಬಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆ ಸೋಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಎಂದೂ ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ‘ಅತಿಥಿದೇವೋ ಭವ’ ಎಂಬ ಮಾತು ಪ್ರತಿಗೃಹದಲ್ಲೂ ಸಾಕಾರವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಆಕೆ ಗಮನಿಸಿರುವಳು. ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಸಹ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದುದು.

ನೂತನ ವಧು ವಿವಾಹದ ನಂತರ ಅಪರಿಚಿತ ಕುಟುಂಬವಲಯದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಆ ಹೊಸ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ, ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಗೊಣಗಾಟವಿಲ್ಲದೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಆ ಬಾಲಕಿಯರಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಮನಸ್ಥೈರ್ಯವಿರಬೇಕು? ಎಂತಹ ಸಂಸ್ಕಾರ ಆಕೆಗೆ ದೊರಕಬೇಕು? ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ರಕ್ತಗತವಾಗಿರುವ ಇಂತಹ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯ ಗುಣವು ಈ ರೀತಿಯ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಅರಿವೇ ಇಲ್ಲದ ನಾಡಿನಿಂದ ಬಂದ ಸೋದರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ವಿಸ್ಮಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರಬಹುದು! ಆಕೆಗೆ ಭಾರತೀಯ ಕುಟುಂಬದ ಪರಿಚಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಿಶೇಷ ಗುಣಗಳನ್ನು ತಾನು ಕಂಡಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವಳು.

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮಹಿಳೆ ಚರ್ಚನೋಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತೆ ಹಿಂದೂ ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಪತಿಗೃಹಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯರ

ಪ್ರೀತಿಯು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು ಹಾಗೂ ಅದು ಪರಸ್ಪರ ನಿಷ್ಠೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಪತ್ನಿಯು ತನ್ನ ಪತಿಯ ಮನೆಯವರನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತದವರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವಳು. ಆತ್ಮ ಮಾವಂದಿರು ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿರುವರು.

ವಿವಾಹದ ನಂತರ ಸ್ತ್ರೀಯು ತನ್ನ ಪತಿಯ ಮನೆಯವರೊಡನೆ ಪ್ರೀತಿ-ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಿರಬೇಕು. ಅದೇ ಅವಳ ಮುಂದಿನ ಬದುಕಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ.

ಕಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನ ಸೊಸೆಯು ಹಿರಿಯರೆದುರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನತನವನ್ನು ತೋರಿಸದೆ ಸದಾ ಕರ್ತವ್ಯನಿರತಳಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ನಿಷ್ಠೆಯ ದುಡಿಮೆಯಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಉತ್ತಮ ನಡವಳಿಕೆಯ, ಸದಾಚಾರದ ಶಿಕ್ಷಣವು ಆಕೆಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೊರಕುತ್ತಿತ್ತು.

ಸೀತೆ, ಸಾವಿತ್ರಿ, ಸತಿ, ಉಮಾ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಆದರ್ಶ ಪತ್ನಿಯರು. ಪತ್ನಿಯು ತನ್ನದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀಡುವವಳೇ ಹೊರತು ಪಡೆಯುವಳಲ್ಲ.

ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯು ತನಗೆ ಎಷ್ಟೇ ದುಃಖವಾದರೂ ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಪತಿಕುಲದ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುವಳು. ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ತನ್ನ ನೋವು, ಅವಮಾನಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹನೆಯಿಂದ, ಮೌನವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುವಳು.

ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಿವಾಹವಾಗಿ ಏಳುವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ಪತ್ನಿಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಆ ಪತಿಯು ತನ್ನ ಸಂತಾನಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ವಿವಾಹವಾಗಬಹುದು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೇ ಸರಿ. ಆದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಂಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸುವ ಮಹಿಳೆ ಪತಿಯ ಮರುವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಭಾರತೀಯ ಸ್ತ್ರೀಯ ರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಂಡುಬರುವ ಇಂತಹ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ, ಔದಾರ್ಯಗುಣಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೋಗಿರುವಳು ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಾಯಿಗೆ ಆತ್ಮಂತ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ‘ಮಾತೃದೇವೋ ಭವ’ ಎಂದು ವೇದಗಳೂ ಮಾತೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸಾರಿ ಹೇಳಿವೆ. ಎಂತಹುದೇ ಕಷ್ಟಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ‘ಅಮ್ಮಾ’ ಎಂಬ ನುಡಿ ಹೃದಯದಾಳದಿಂದ ಮೂಡಿ ಬರುತ್ತದೆ. ತಾಯಿಯ ಮಮತೆ ಎಂದೂ ಬತ್ತದು. ಎಲ್ಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ತಾಯಿಯಂತೆ ಗೌರವಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಉದಾತ್ತಭಾವನೆ ಭಾರತದ್ದು. ಈ ಅಂಶ ಸಮಸ್ತ ಭಾರತೀಯರ ನಡೆ-ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸು-ಹೊಕ್ಕಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಿವೇದಿತಾ ಕಂಡುಕೊಂಡಿರುವಳು.

“ಮಾತೃ ಆರಾಧನೆ ಹಿಂದೂ ಶೀಲವನ್ನೆಲ್ಲ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಅದೇ ಉತ್ತಮ ಗುರಿಯೆಡೆಗೆ ಒಯ್ಯುವುದು” ಎಂದು ಆತ್ಮಂತ ಗೌರವದಿಂದ ಆಕೆ ನುಡಿದಿರುವಳು. ಈ ಮಾತಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ಭಾರತದ ಪುರಾಣೀತಿಹಾಸಗಳ ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನೂ ಆಕೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವಳು.

ಶ್ರೀಶಂಕರಭಗವತ್ಪಾದರು ತಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ನೀಡಿದ ವಚನವನ್ನು ಪೂರೈಸಿದ್ದು; ಶಿವಾಜಿಯು ತನ್ನ ತಾಯಿಯಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿದ್ದು; ಧ್ರುವ ತನ್ನ ತಾಯಿಯಿಂದ ಕಲಿತಂತಹ ವಿಶೇಷ ಭಕ್ತಿ; ಪಂಚಪಾಂಡವರು ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯಿಂದ ಕಲಿತ ಸನ್ನಡತೆ ಹಾಗೂ ಅವರು ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ತೋರುವ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳು - ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಗೌರವದಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವ ನಿವೇದಿತಾಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ದೊರಕಿರುವ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನ ಹಾಗೂ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಾಳೆ.

“ಮಹಿಳೆಯರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪುರುಷರು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ಹೆಸರನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಿಳೆ ಶಾಪ ನೀಡಿದರೆ ಸಮಸ್ತ ಕುಟುಂಬವೇ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಯವೂ ಜನರಲ್ಲಿತ್ತು” ಎಂದು ಆಕೆ ವರ್ಣಿಸಿರುವಳು.

ಅಂದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ನಿರ್ಬಂಧಗಳು, ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳನ್ನೂ ತಾನು ಕಂಡಂತೆಯೇ ನಿವೇದಿತಾಳು ವಿವರಿಸಿರುವಳು.

“ಮನೆಯ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪುರುಷರ ಓಡಾಟ. ಮಾತು ಕತೆಗಳಿದ್ದರೆ ಒಳಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಹಿಳೆಯ ಅಂತರಂಗ ಅನಾವರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆಕೆಯ ನೋವು, ನಲಿವು, ಸಂತೋಷಗಳೆಲ್ಲ ಆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಡುವಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಪರಸ್ಪರ ಭೇಟಿ, ಸಂವಾದಗಳು. ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮತ್ತೆ ಮೌನವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಹಿಂದೂ ವಿಧವೆಯರ ಬದುಕು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿತ್ತು. ಬಿಳಿವಸ್ತ್ರವನ್ನುಟ್ಟು, ಯಾವುದೇ ಆಭರಣಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಮಿತ ಆಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾ, ಕೇವಲ ಪೂಜೆ-ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರಬೇಕಿತ್ತು ಯಾವುದೇ ಶುಭಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇತರರ ಸೇವೆಗಾಗಿಯೇ ಇವರ ಜೀವನ ಮುಡಿಪಾಗಿತ್ತು.

“ಕಲ್ಕತ್ತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಧವೆಯರು ಕೇವಲ ಗಂಗಾಜಲವನ್ನೇ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಯಿಲೆಯಾದಾಗ ಭಾರತೀಯ ವೈದ್ಯರ ಶುಶ್ರೂಷೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದೇ ಹೊತ್ತು ಊಟ; ಅದೂ ಬೇರೆಯವರು ತಯಾರಿಸಿದ ಆಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಕೇವಲ ಹಾಲು-ಹಣ್ಣು ಸೇವನೆ. ಇವರಿಗೆ ಶಿರೋಮುಂಡನವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇವರು ಭೇಟಿ ನೀಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಮದುವೆಯಾದ ಕನ್ಯೆಯು ಬಾಲವಿಧವೆಯಾಗಿ ತವರು ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿದರೆ ಆ ಕುಟುಂಬದ ಹಿರಿಯರು ಆಕೆಗೆ ನಿಯಮಬದ್ಧ ಜೀವನವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಾರತೀಯ ಪತ್ನಿಯ ಧರ್ಮ ಪತಿಯ ಸೇವೆ ಹಾಗೂ ವಿಧವೆಯ ಧರ್ಮ ದೇವರ ಸೇವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.

“ಜಲ-ನಲಗಳಿಗೆ ಭಾರತೀಯರು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಪವಿತ್ರ ಭಾವನೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉಟವಿಲ್ಲ; ಸ್ನಾನವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಬೆಳಗಾದೊಡನೆಯೇ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಗಂಗಾಸ್ನಾನದೊಡನೆಯೇ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ದಿನಚರಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತವಾಗಿ, ಮೌನವಾಗಿ, ತಪಸ್ವಿನಿಯಂತೆ ಬಾಳಿದ, ಸತೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತಿದ್ದ, ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯೊಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿದ್ದ ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೂಲಕವೇ ಬಾಹ್ಯ ಯುದ್ಧಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಧರ್ಮ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಸಂವೃದ್ಧಿಯೂ ಆಗಿದೆ.”

ಧರ್ಮದ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವುದು ಭಾರತದೇಶ. ಹಾಗಾಗಿ ಧರ್ಮದ ಆಧಾರದಲ್ಲೇ ಮನುಷ್ಯರ ವ್ಯವಹಾರವು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ರಕ್ಷಕರೂ, ವಾಹಕರೂ ಆದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ನಡೆ-ನುಡಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಸ್ತ್ರೀಯರ ದೈನಂದಿನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳೂ ಸಹ ಸದಾಚಾರ ಸನ್ನಡತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮಹಿಳೆಯಾದ ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೌತುಕದಿಂದ ಕಂಡು, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಅಭ್ಯಸಿಸಿ, ಅದರ ಹಿಂದಿರುವ ಔಚಿತ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನರಿತು, ಭಾರತೀಯ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ಮನಗಂಡು, ತಾನೂ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅದನ್ನೇ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಸಾರಿ ಹೇಳಿರುವಳು.

ನಿಷ್ಕಾಮಕರ್ಮ, ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ, ಸಹನೆ, ಸದಾಚಾರಗಳೇ ಭಾರತೀಯ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಆಲೌಕಿಕ ಸಂಪತ್ತು ಎಂದು ಮನಗಂಡಿರುವಳು. ಶಾಲಾಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಬಾಲಕಿಯರು ವಂಚಿತರಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಹಿರಿಯರಿಂದ ದೊರಕುವ ಸಂಯಮ ಪೂರ್ಣ, ತಾಳ್ಮೆಯ ಜೀವನಪಾಠವೇ ಅವರ ಗೌರವಪೂರ್ಣ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. “ಭಾರತವು ಎಂದೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಬೇಕಿಲ್ಲ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳೇ ಭಾರತದಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳಷ್ಟಿದೆ” ಎಂದು ದಿಟ್ಟವಾಗಿ ನುಡಿದಿರುವ ಸೋದರಿಯು ನಮಗೆ ಒಂದು ಕಿವಿಮಾತನ್ನೂ ಹೇಳಿರುವಳು. “ಈಗ ದೇಶ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ದುರವಸ್ಥೆಗೀಡಾಗಿರುವಾಗ ಶ್ರದ್ಧಾವಂತ ಸ್ತ್ರೀಯರೇ ಇದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಮಾತೆಯರು ತಮ್ಮ ಪುತ್ರರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು.”

ಏಕೆಂದರೆ ಶೀಲ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ನಡತೆಗಳೇ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಉತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೇ ಸುಭದ್ರ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ತಳಹದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಭದ್ರಬುನಾದಿಯಾಗಬಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕಾರ, ಮೌಲ್ಯಭರಿತ ಜೀವನಕ್ರಮಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವ ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಸರಳ ಹಾಗೂ ಪವಿತ್ರ ಜೀವನವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡ ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾಳು ಆ ಆದರ್ಶಮಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮನಸೋತಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ.

with Best Compliments from

SVR AGENCIES

No. 2, 3rd Cross, P.B. No. 6976, Kalasipalyam New Extension Bangalore-560 002

Tel: 080-41224047 / 22222301

E-mail: svragri@gmail.com, svrplast@gmail.com

Distributors:

ASPEE- Agricultural Sprayers & Implements like Farm Mechanization Ezuipments, Brush Cutters, Rotary Tillers, Tractor mounted Power Sprayers, HTP Power Sprayers, High Pressure Knapsack Power & Manual Sprayers Battery Sprayers, Gator, Marut, Napsak, Hitech Sprayers & Spray Nozzles.

DSM (Divin: Engineering Plastics) -- Plastic Granules (Industrial Input) Akulon® PA6/PA66 | Arnite® PET/PBT | Arnitel® TPC | Stany® PA46

